

at man ikke skal male Fanden paa Væggen, og at han, mindebeds dette idet han, havde undladt at tale om Absolutismen, som jeg haaber, vi ikke behøve at frygte. Det var dog ikke derfor jeg tog Ordet. Min Deelagtighed i det næste Nummer paa Dagsordenen vil sige de ærede Medlemmer, at jeg gjerne vilde stemme for det første og andet Forslag, hvis jeg kunde, men jeg kan ikke, og hverten det, jeg tidligere har hørt, eller det, jeg har hørt idag, sætter mig istand dertil. Jeg kan kun stemme for det fjerde Forslag, og idet jeg isøvrigt maa slutte mig til de Udtalelser, vi nys have hørt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monråd), skal jeg bestræbe mig for, saa kort som muligt, at angive mit Standpunkt. Man kan have en forskjellig Betragtning af Grundloven af 18de November 1863, og jeg for mit Vedkommende skal ikke noget Dieblit fortie, at jeg hellere idag end imorgen saae den lovligt hævet; allerhelst saae jeg den saa hurtigt som muligt afløst af den gamle Grundlov af 5te Juni 1849, men dette mit Ønske kan ikke udøve den allermindste Indflydelse paa den Stemmegivning, jeg her skal afgive. Det er mig klart, at Grundloven af 18de November 1863 er vedtagen af Folket og stadfæstet af Kongen, altsaa er blevet til paa en saa loyelig Maade som nogen Lov, kan blive det, og dernæst er det mig klart, at den ikke kan have lidt noget Skaar i sin Lovlighed ved Afslutningen af Freden. Ganste vist blev den største Deel af Sønderjylland afstaaet ved denne, men derfor blev Forsfatningen ikke hævet. Den er ikke dicteret af Ublandet, og den kunde derfor heller ikke hæves ved en Fred med Ublandet. Dersom man vilde paastaae dette, dersom dette skulde være tilstrækkeligt til at ophæve Grundloven af 18de November, maatte man ogsaa, eftersom det Omraade, for hvilket Grundloven af 5te Juni 1849 gjaldt, er blevet forandret ved Fredslutningen, af samme Grund sige, at denne Grundlov var hævet; men det er min Opfattelse, at ingen af disse Love i allerfjerneste Maade bliver berørt af Fredslutningen. Ligesom Grundloven af 18de November er bleven til derved, at den er vedtaget af Folket og stadfæstet af Kongen, saaledes kan den ogsaa kun hæves ved en Lov,

der er vedtagen af Folket og stadfæstet af Kongen, men naar som Følge deraf Grundloven af 18de November bestaaer i fuld Kraft, er det ogsaa min Overbeviisning, at Rigsraadet har al den Magt og Myndighed, alle de Rettigheder og Forpligtelser, som Grundloven af 18de November 1863 giver det. Som en Følge deraf kan jeg ikke stemme for noget af de første Endringsforslag. — Det er mig aldeles ligegyldigt, om det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mener, at Rigsraadet i det Hele taget og jeg selv for min Person, som et enkelt Medlem af det, misbruger det os af Folket givne Mandat, som han udtrykte sig, da han forrige Gang havde Ordet; thi det er ikke den ærede Rigsdagsmand, der skal fortolke dette os af Folket givne Mandats Betydning; det fortolker Enhver efter sin egen Samvittighed, saaledes som han kan gjøre det i Overensstemmelse med Lovens Ord. Idet jeg derfor skal indrømme den ærede Rigsdagsmand Frihed til for sit Vedkommende at mene, at Rigsraadets Magt er saa stor eller saa lille eller slet ingen, som han maatte mene, og idet jeg ikke skal anke det Mindste over, naar enten han eller nogen Anden ikke troer længere at kunne forene det med sin Samvittighed at vedblive at sidde i dette Rigsraad, skal jeg for mit Vedkommende gjøre en ligesaa bestemt Paastand paa, at han indrømmer os Andre Ret til, Enhver efter sin Samvittighed, at afgjøre, hvad vi i Henhold til de bestaaende Love finde, at der paahviler os som Ret og som Pligt. Jeg skal nedlægge den bestemteste Indsigelse mod, at han tiltager sig Ret til at afgjøre, hvorvidt vi, eller idetmindste jeg for mit Vedkommende, misbruger eller ikke misbruger det mig af Folket givne Mandat.

Tscherning: Jeg skal ganste vist lade det ærede Medlem afgjøre dette med sig, Loven og sine Vælgere. Loven har kun udstrevet et Valg for Kongeriget Danmark og Slesvig, og Vælgerne have kun valgt det ærede Medlem under den Forudsætning, at han derved, saa godt han kunde, skulde bevare Fællesskabet mellem Kongeriget Danmark og Slesvig, ja Holsteen med. Han har efter Lovens intet andet Mandat, men jeg lader Enhver afgjøre